

ter lovens ikrafttræden, når der ikke er retskrav på opholdstilladelse og der reelt slet ikke er en kvote, der kan overskrides?»

Svar:

Det kan bekræftes, at der ikke efter den foreslåede bestemmelse i § 15 a vil være retskrav på opholdstilladelse.

Den gældende bestemmelse i § 15 a i lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. skal efter bestemmelsens baggrund og hensigt administreres som en åben ordning, således at der gives opholdstilladelse til alle, der opfylder lovens betingelser.

Det er derfor nødvendigt med en lovændring, således at der åbnes mulighed for indførelse af en kvote for modtagelse af personer fra området.

Forslaget indebærer, at der vil kunne gives afslag på opholdstilladelse, under henvisning til at en fastsat kvote er opbrugt, til personer, der efter den gældende ordning ville have fået opholdstilladelse efter lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v.

Ændringen gælder ikke for ansøgninger om opholdstilladelse, der er indgivet inden lovens ikrafttræden.

Spørgsmål nr. 47:

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om UNHCR's aktuelle vurderinger af genbosætningsbehovet i tredjelande?»

Svar:

De nyeste oplysninger, Indenrigsministeriet er i besiddelse af vedrørende UNHCR's vurderinger af genbosætningsbehovet i tredjelande for personer fra det tidligere Jugoslavien, findes i et brev af 2. april 1996 fra UNHCR til Udlændingestyrelsens direktør, Claes Nilas.

Brevet indeholder en vurdering af det fortsatte behov for international beskyttelse i forhold til en række forskellige kategorier af personer fra det tidligere Jugoslavien.

UNHCR har i brevet indledningsvis understreget, at UNHCR i kraft af sin rolle ifølge

Dayton-aftalen som koordinator for flygtningeindsatsen i det tidligere Jugoslavien aktivt forsøger at sørge for, at flygtninge og fordrevne personer fra det tidligere Jugoslavien kan vende tilbage i sikkerhed og værdighed. Derfor søges genbosættelse kun for personer, hvis omstændigheder ikke tillader en sikker og værdig tilbagevenden, og som ikke kan forblive i området.

UNHCR har i brevet endvidere oplyst, at man i princippet fortsat er enig i, at serbere fra de tidligere FN-sektorer i Kroatien, som befinder sig i Forbundsrepublikken Jugoslavien, kan antages at nyde tilstrækkelig beskyttelse i Forbundsrepublikken Jugoslavien. Bosniske kroater og bosniske serbere, som befinder sig i Forbundsrepublikken Jugoslavien, kan ligeledes antages at nyde samme beskyttelse dér. Derfor anbefaler UNHCR ikke genbosættelse af disse grupper bortset fra et meget begrænset antal flygtninge såsom særligt sårbare personer og personer med tætte familieband til udlandet. Imidlertid har UNHCR understreget, at en frivillig hjemsendelse af et meget stort antal kroatisk serbere stadig er meget vanskelig, og at lokal integration på afgørende vis kan afhænge af forbedringer i landets økonomiske situation. UNHCR har på den baggrund oplyst, at man på et senere trin kan blive tvunget til at revidere sin holdning vedrørende genbosættelse af denne gruppe.

Endelig har UNHCR i brevet oplyst, at situationen for de tilbageholdte bosniske muslimer fra Zepa/Srebrenica beklageligvis for tiden er uafklaret. UNHCR arbejder tæt sammen med de berørte regeringer i håb om at lette en hjemsendelse til Bosnien-Hercegovina som den bedste løsning. Så længe disse diskussioner pågår, forsøger UNHCR ikke at genbosætte personer fra denne gruppe bortset fra et meget lille antal familiesammenføringer. Hvis UNHCR's bestræbelser imidlertid ikke lykkes, har organisationen oplyst, at man kan blive nødt til at revidere sin anmodning om genbosættelse af denne gruppe.

UNHCR's brev af 2. april 1996 til Udlændingestyrelsens direktør, Claes Nilas, samt en dansk oversættelse heraf vedlægges til orientering.